

Πολιτική με όραμα το αντίδοτο στις λογιστικές πρακτικές του Μνημονίου

Δεν είναι δυνατόν κανένας να μην αντιλαμβάνεται ότι η ασφάλεια του πολίτη δεν είναι διαπραγματεύσιμη και στο στενό πλαίσιο μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων να προτείνεται η εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΑΕΙ με τους αποφοίτους ΤΕΙ

Το 2011 αναμένεται να είναι μια χρονιά ανατροπών για τον τεχνικό κόσμο της χώρας (στο πλαίσιο των γενικότερων βίαιων αλλαγών που εφαρμόζονται σε όλη την ελληνική κοινωνία), ο οποίος τα τελευταία χρόνια βιώνει μια συστηματική συρρίκνωση και μαρασμό του κλάδου, με τα μέτρα που έχουν ληφθεί από τις εκάστοτε κυβερνήσεις.

Η χαριστική βολή, όμως, στον κλάδο των μηχανικών θα δοθεί με την κατάργηση του Κώδικα Αμοιβών, την ισοπέδωση των πτυχίων με τα νέα προεδρικά διατάγματα, αλλά και τα επαγγελματικά δικαιώματα στα ιδιωτικά έργα. Στην παρούσα συγκυρία οι διπλωματούχοι μηχανικοί έχουν κατά καιρούς εκφράσει σε κάθε τόνο την άποψη ότι ο κλάδος έχει μπει σε τροχιά περιθωριοποίησης και εργασιακής ανασφάλειας, αφού λείπει το όραμα, οι στόχοι και η ελπίδα που θα έφερναν την ουσιαστική ανάπτυξη και την αύξηση της επιχειρηματικότητας, ως μοναδικές διεξόδους από την κρίση,

με στόχο την ανάκαμψη και με προοπτική ένα καλύτερο αύριο. Το Ενημερωτικό Δελτίο παρουσιάζει για άλλη μία φορά τις απόψεις και τις θέσεις των τεχνικών συλλόγων του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδας, μέσω τοποθετήσεων των προέδρων τους, που ωστόσο σε αυτή τη χρονική στιγμή αποκτούν ένα ιδιαίτερο χρώμα και τόνο, καθώς η πολιτεία εμφανίζεται άκαμπτη και με ώτα κλειστά στις επισημάνσεις των Συλλόγων για τα προβλήματα που θα ανακύψουν από τις επιχειρούμενες παρεμβάσεις στον κλάδο. Η περίφημη συναίνεση και διαβούλευση, δύο έννοιες που με πάθος επικαλείται τον τελευταίο χρόνο το σημερινό κυβερνητικό επιτελείο, είναι ίσως η κατάλληλη στιγμή για βρουν εφαρμογή και στην πράξη, ώστε όπως επισημαίνουν στην πλειοψηφία τους οι Μηχανικοί, μέσα από τη συνεργασία, να αποφασισθούν δράσεις που στόχο θα έχουν την ανάπτυξη, έναντι των κοντόφθαλμων μικρολογιστικών λογικών που επικρατούν σήμερα. ▶

ΣΠΜΕ / Νίκος Στ. Ζυγούρης

Ραχοκοκαλιά της οικονομίας η οικοδομή

Είναι γνωστό σε όλους μας ότι το 2011 θα είναι δύσκολη χρονιά. Αντιλαμβανόμαστε ότι θα είναι μια χρονιά με σημαντικές αλλαγές, ανακατατάξεις και ανατροπές κεκτημένων, τα οποία αποκτήθηκαν με αγώνες, όχι μόνο για τους μηχανικούς, αλλά για όλους τους Έλληνες.

Γνωρίζουμε πολύ καλά, ότι με αφορμή το περίφημο μνημόνιο, δηλώνοντας απόλυτη υποταγή, θυσιάζονται τα πάντα και μαζί όλοι όσοι συνέβαλαν να αναπτυχθεί αυτή η χώρα. Έτσι, βλέπουμε τον κλάδο των μηχανικών να αδικείται κατάφωρα, να συρρικνώνεται και να οδηγείται στη μιζέρια και το μαρσασμό.

Δεν είναι δυνατόν η κυβέρνηση να μην καταλαβαίνει ότι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας είναι η οικοδομή.

Δεν είναι δυνατόν να θεωρεί ότι το πρόβλημα της οικονομίας θα λυθεί καταργώντας τις ελάχιστες αμοιβές των μηχανικών.

Δεν είναι δυνατόν κανένας να μην ασχολείται με τη διαρκώς ανοδική πορεία των τιμών των οι-

κοδομικών υλικών.

Δεν είναι δυνατόν κανένας να μην αντιλαμβάνεται ότι η ασφάλεια του πολίτη δεν είναι διαπραγματεύσιμη και στο στενό πλαίσιο μικροπολιτικών σκοπιμοτήτων να προτείνεται η εξίσωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων ΑΕΙ με τους αποφοίτους ΤΕΙ.

Το τραγικό, βέβαια, είναι ότι όλα αυτά γίνονται χωρίς καμία κουβέντα για ουσιαστική ανάπτυξη, χωρίς κανένα στρατηγικό σχέδιο για ανάκαμψη.

Όπως έχουμε τονίσει και στο παρελθόν, η μοναδική διέξοδος είναι η ανάπτυξη και η αύξηση της επιχειρηματικότητας. Ας αναρωτηθούμε, όμως; Ποιος θα έρθει να επενδύσει σήμερα στη χώρα

μας; Με ποιες προϋποθέσεις; Ποιες προοπτικές του παρέχουμε; Γιατί να μην πάει σε άλλη χώρα; Εκεί πρέπει να εστιαστούν όλες οι προσπάθειες της κυβέρνησης.

Δυστυχώς, αυτό που μας απασχολεί αυτή τη στιγμή είναι να μαζέψουμε χρήματα, ενώ αυτό που δε μας απασχολεί καθόλου είναι ότι έχει χαθεί το όραμα των πολιτών και η ελπίδα τους για το μέλλον.

Ας ευχηθούμε, λοιπόν, η νέα χρονιά να γίνει η χρονιά θετικών αλλαγών και ευχάριστων εκπλήξεων. Ας ευχηθούμε ότι θα μπορέσουμε όλοι μας να ξεπεράσουμε τη μιζέρια και να αποκτήσουμε όραμα, στόχους και ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Τα κορυφαία προβλήματα μεταξύ πολλών άλλων (ασφαλιστικό, συνταξιοδοτικό, επαγγελματικά δικαιώματα κλπ.) που αντιμετωπίζουν οι δώδεκα χιλιάδες Μηχανικοί, μέλη της Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ, είναι:

A. Η συνεχής μεταφορά του έργου των Δημόσιων Τεχνικών Υπηρεσιών σε ιδιωτικοποιημένα σχήματα, όπως Α.Ε., συμβάσεις παραχώρησης, ΣΔΙΤ, κλπ., με συνέπειες, την αδιαφάνεια, τα υψηλότερα κόστη, τη διάλυση των Δημόσιων Τεχνικών Υπηρεσιών, την υποβάθμιση των διπλωματούχων Μηχανικών, τη μετακίνηση σημαντικού οικονομικού βάρους στους πολίτες για πολλές δεκαετίες, αφού καλούνται να πληρώσουν το κόστος της χρήσης των δημοσίων υποδομών και μάλιστα ανεξέλεγκτα (διόδια, κλπ.).

Κάτω από αυτές τις συνθήκες οι διπλωματούχοι μηχανικοί περιθωριοποιούνται και αυτονότητα αισθάνονται εργασιακή ανασφάλεια, αφού χάνεται το αντικείμενο της δουλειάς

Π.Ο. ΕΜΔΥΔΑΣ / Παν. Μούζιος

Μαζικός αγώνας για την επίλυση των προβλημάτων

τους, λαμβάνοντας υπόψη, δε, και το γενικότερο περιβάλλον εργασιακού μεσαίωνα, με τις απολύσεις συμβασιούχων, τις πιθανές απολύσεις από την κατάργηση ή τις συγχωνεύσεις υπηρεσιών, τις βίαιες μετατάξεις που επιβάλλονται στην Αυτοδιοίκηση από την εφαρμογή του «Καλλικράτη», το μέλλον προδιαγράφεται ζοφερό.

Β. Η δραματική μείωση των αποδοχών μας με:

α) Το πάγωμα των μισθών για τουλάχιστον τέσσερα χρόνια (ταυτόχρονα το κόστος ζωής αυξάνεται κατά 6% σύμφωνα με τον επίσημο πληθωρισμό).

β) Την κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδόματος άδειας που αντικαταστάθηκαν από επίδομα επατείας.

γ) Την περικοπή κατά 20% των ε-

πιδομάτων, που με αγώνες έχουμε κερδίσει σε αντίσταση των χαμηλών μισθών, καθώς και των ιδιαιτεροτήτων του κλάδου (δέσμευση σφραγίδας αποκλειστικά στο Δημόσιο, ποινικές ευθύνες, άδεια άσκησης επαγγέλματος, κλπ.).

Επιπρόσθετα και σύμφωνα με πληροφορίες που διοχετεύει η κυβέρνηση στα ΜΜΕ που αποτελούν το βασικό προπαγανδιστικό βραχίονα της σκληρής αντεργατικής της πολιτικής, θα υπάρξει και παραπέρα μείωση των επιδομάτων, το δε νέο μισθολόγιο που σχεδιάζεται εν κρυπτώ και χωρίς κανένα διάλογο με τους εργαζομένους, θεωρούμε ότι θα συρρικνώσει ακόμα περισσότερο τις αποδοχές μας, σύμφωνα με τις επιταγές του μνημονίου, οδηγώντας μας σε πλήρη οικονομική εξαθλίωση.

Στον αντίποδα αυτών των προβλημάτων και για πάνω από μια δεκαετία, με συνεχείς προτάσεις, ζητάμε:

1) Την αναβάθμιση των Δημόσιων Τεχνικών Υπηρεσιών, σύγχρονους Οργανισμούς που θα αντιστοιχίζονται στις πραγματικές ανάγκες, συνεχή και ουσιαστική επιμόρφωση των μηχανικών, υλικοτεχνικές υποδομές που θα υποστηρίζουν με επάρκεια το έργο των υπηρεσιών, θεσμικό πλαίσιο σαφές και συγκεκριμένο που θα συγκεντρώνει την αποδοχή των εμπλεκόμενων και θα οδηγεί σε ποιοτικά έργα, χαμηλό κόστος και διαφανείς διαδικασίες.

2) Μισθολόγιο μηχανικών που θα αποτυπώνει τις ιδιαιτερότητες του κλάδου. Τα επιδόματα δεν υπήρξαν στόχος μας, αλλά κυβερνητικές πολιτικές που εξυπηρετούσαν τις σκοπιμότητές τους.

ΣΑΔΑΣ ΠΕΑ / Ευάγγελος Λυρούδιας

Συνεργασία, για ένα αποδεκτό από την ελληνική κοινωνία σχήμα

Όπως όλοι οι επαγγελματίες, οι αρχιτέκτονες διανύουμε περίοδο δραματικής ανεργίας, με επακόλουθο την έντονη εσωστρέφεια του κλάδου. Η αρχιτεκτονική στην Ελλάδα ήταν και παραμένει παραμερισμένη τέχνη και επιστήμη. Αψευδής μαρτυρία, η εικόνα των πόλεων, των οικισμών, της καθημερινότητας, καθώς και το θεσμικό αδιέξοδο της αναπα-

γωγής του αναπτυξιακού σχεδιασμού και του δομημένου περιβάλλοντος.

Η νέα πραγματικότητα της οικονομικής κρίσης επιτάσσει για τους αρχιτέκτονες να μετάσχουν ενεργά σε μια επιχείρηση συνολικού σχεδιασμού, ώστε να προκύψουν οι βέλτιστες τεκμηριωμένες λύσεις - πρότυπα που οι καιροί (κλιματική αλλαγή και περιβαλλοντική υποβάθμιση) επιβάλλουν.

Ιδιαίτερος ρόλος πρέπει να αποδοθεί στους νέους επιστήμονες, που έχουν προ πολλού αμφισβητήσει το «αργόσυρτο» της εξέλιξης και του μοντέλου που ακολούθησε η πνευματική και διοικητική ηγεσία μέχρι σήμερα.

Η «πολιτική», η «επιστήμη» και το «επάγγελμα» των ειδικοτήτων του σχεδιασμού και των υποδομών πρέπει να διαμορφώσουν σε συνεργασία, ένα νέο δυναμικό, αλλά ταυτόχρονα ισορροπημένο και αποδεκτό από την ελληνική κοινωνία σχήμα. Στο ζητούμενο αυτό νέο σχήμα οι αρχιτέκτονες πρέπει και οφείλουν να παίξουν πρωτεύοντα ρόλο.

“**Αν υπάρχει ένας τομέας που μπορεί να επιβεβαιώσει ότι «λεφτά υπάρχουν» είναι το Εθνικό Κτηματολόγιο. Πρόκειται για τα χρήματα που εδώ και δύο χρόνια έχουν καταβάλει οι Έλληνες πολίτες για την εκπόνηση των μελετών κτηματογράφησης**”

ΠΣΔΑΤΜ / Στέφανος Ξεκαλάκης

Συνέχιση Κτηματολογίου και διακριτότητα ρόλων

Το 2010 αποτέλεσε μια χρονιά ραγδαίων κοινωνικοοικονομικών αλλαγών όχι μόνο για την πατρίδα μας, αλλά και για ολόκληρη την ευρωπαϊκή κοινότητα. Αλλαγές που επηρέασαν την καθημερινότητα του Έλληνα πολίτη και υποβάθμισαν το βιοτικό του επίπεδο.

Στην Ελλάδα, από την ημέρα που τα προβλήματα δεν ήταν πλέον δυνατόν να καλύπτονται πίσω από χαλκευμένες στατιστικές αναλύσεις, ο τεχνικός κόσμος έχει θεθεί, αναίτια, στο κάδρο της προπαγανδιστικής πολιτικής της κυβέρνησης ενάντια στις «συντεχνίες».

Με αυτό το πρόσχημα η κυβέρνηση προχώρησε στην κατάργηση των φορολογικών συντελεστών. Με τις ίδιες αντιλήψεις σήμερα έρχεται να καταργήσει τις ελάχιστες αμοιβές, να ισοπεδώσει το κύρος των σπουδών μας και να οδηγήσει και επίσημα στην επαγγελματική απομόνωση και στον οικονομικό αφανισμό των ατομικών και μικρών εταιρικών μελετητικών και εργοληπτικών πτυχίων.

Κι όμως όσο κι αν το κεντρικό τοπίο διαγράφεται με μουντά χρώματα, το κλαδικό υποκείμενο θα μπορούσε να έχει αντιδιαμετρική απόχρωση, μέσα από την προώθηση των διαδικασιών για τη συνέχιση του Εθνικού Κτηματολογίου.

Αν υπάρχει ένας τομέας που μπορεί να επιβεβαιώσει ότι «λεφτά υπάρχουν» είναι το Εθνικό

Κτηματολόγιο. Πρόκειται για τα χρήματα που εδώ και δύο χρόνια έχουν καταβάλει οι Έλληνες πολίτες για την εκπόνηση των μελετών κτηματογράφησης, αλλά για την ώρα ακόμα αυγατίζουν σε προθεσμιακές καταθέσεις του φορέα υλοποίησης, οδηγώντας ταυτόχρονα στην ανεργία εκατοντάδες συναδέλφους ΑΤΜ.

Κρίσιμο, επίσης, στην παρούσα συγκυρία είναι και το θέμα των επαγγελματικών δικαιωμάτων στα ιδιωτικά έργα. Η διασφάλιση της ποιότητας των εργασιών και του δημοσίου συμφέροντος επιτυγχάνεται μέσω της διακριτότητας του ρόλου κάθε ειδικότητας στην παραγωγή των ιδιωτικών έργων και στην τήρηση αυστηρών προδιαγραφών. Δε

ζητάμε τίποτα περισσότερο από το δικαίωμα κάθε κλάδου να απασχολείται με τα αντικείμενα που έχει διδαχθεί και μπορεί να φέρει εις πέρας.

Για τον κλάδο των ΑΤΜ η θετική εξέλιξη σ' αυτά τα δύο μέτωπα θα δημιουργήσει ένα ισχυρό ανάχωμα που θα μας επιτρέψει ως ένα σημαντικό βαθμό να αντιμετωπίσουμε την κρίση.

Για τα θέματα που άπτονται διακλαδικού ενδιαφέροντος, πέραν της προσπάθειας που θα καταβάλουμε όλοι μας, απαιτείται και κάτι ακόμα που δεν είναι αποκλειστικά στο χέρι μας. Η επικράτηση σε κυβερνητικό επίπεδο των παραγωγικών - αναπτυξιακών, έναντι των κοντόφθαλμων μικρολογιστικών λογικών που επικρατούν σήμερα. ▶

ΣΤΥΕ / Ανδρέας Στοϊμενίδης

Ολοκληρώνονται οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη νέας ΕΚΣΣΕ

Είναι σαφές ότι το 2011 θα είναι μία χρονιά δυσκολότερη από το 2010. Εάν, μάλιστα, δε δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις και η τάση για θετικό πρόσημο στην ανάπτυξη, τίθενται σε μεγάλο κίνδυνο η οικονομική κατάσταση της χώρας και η ήδη εξαιρετικά επιβαρημένη κοινωνική συνοχή.

Στον τεχνικό κλάδο, δεν μπορούμε να περιμένουμε άλλο τους νέους νόμους για τις μελέτες και τα δημόσια έργα. Δεν μπορούμε να δεχθούμε περαιτέρω μειώσεις μισθών για τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα.

Όλο και περισσότεροι διπλωματούχοι μηχανικοί, αλλά και το σύνολο των τεχνικών υπαλλήλων, αντιλαμβάνονται την **εξαιρετική σημασία της Εθνικής Κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας του ΣΤΥΕ και της Ομοσπονδίας Συλλόγων Εργαζομένων Τεχνικών Επιχειρήσεων Ελλάδος (ΟΣΕΤΕΕ) για την πρόασηψη των οικονομικών και θεσμικών δικαιωμάτων τους**. Αυτές τις ημέρες ολοκληρώνονται οι διαπραγματεύσεις για τη σύναψη νέας ΕΚΣΣΕ.

Η ΣΤΥΕ και η ΟΣΕΤΕΕ υπέγραψαν το Νοέμβριο τις

δύο Ομοιοεπαγγελματικές Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας: α) των Διπλωματούχων Μηχανικών ΑΕΙ & των Πτυχιούχων Μηχανικών ΑΤΕΙ και β) των Εργοδηγών - Σχεδιαστών και Εμπειροτεχνών που εργάζονται στις Βιομηχανικές, Βιοτεχνικές και Εμπορικές Επιχειρήσεις όλης της χώρας, πετυχαίνοντας την κατοχύρωση του 13ου και 14ου μισθού των εργαζομένων, τη συγκράτηση των μισθών τους για το 2010 και αυξήσεις αντίστοιχες με τον ευρωπαϊκό πληθωρισμό των προηγούμενων ετών για το 2011 και το 2012. Η εξέλιξη αυτή είναι μια ισχυρή γραμμή άμυνας απέναντι στην επίθεση που δέχονται τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Είμαστε έτοιμοι να στηρίξουμε αποτελεσματικά τους συναδέλφους μας τόσο στον τεχνικό κλάδο, όσο και στο βιομηχανικό, βιοτεχνικό και εμπορικό τομέα ενόψει της ενδεχόμενης σύναψης επιχειρησιακών συμβάσεων.

Να μη διστάσουν οι εργαζόμενοι να προσέλθουν στο αντιπροσωπευτικό κλαδικό τους σωματείο, το ΣΤΥΕ, για τη στήριξη και την ενίσχυση του διαπραγματευτικού τους ρόλου.

“ Το 2011 το άμεσο πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε, είναι η συνεχιζόμενη οικονομική ύφεση, η οποία δημιουργεί ανυπέρβλητα προβλήματα επιβίωσης στη μεγάλη πλειοψηφία συναδέλφων. Οι φορείς των μηχανικών οφείλουμε άμεσα να επεξεργαστούμε λύσεις και προτάσεις για την αντιμετώπισή της και να τις διεκδικήσουμε δυναμικά ”

ΣΔΝΜΕ / Κ.Μ. Σταματάκης

Η συρρίκνωση της ναυπηγικής βιομηχανίας, η αιτία της ανεργίας στους ναυπηγούς

Ο διπλωματούχος ναυπηγός μηχανικός έρχεται, ίσως για πρώτη φορά, αντιμέτωπος με σειρά πολλαπλών προβλημάτων που ταλανίζουν τον κλάδο μας, αλλά και γενικότερα τους μηχανικούς.

Η κατάργηση του Κώδικα Αμοιβών, η ισοπέδωση των πτυχιών με τα νέα ΠΔ, αλλά και των επαγγελματικών δικαιωμάτων, δίδουν τη χαριστική βολή.

Όμως, ο Κώδικας Αμοιβών είναι εκείνος που ουσιαστικά προστατεύει το κοινωνικό σύνολο και το δημόσιο συμφέρον και η κατοχυρωμένη άποψη των επαγγελματιών δικαιωμάτων συντελεί στη ουσιαστική ασφάλεια της κοινωνίας. Ας σταματήσει, λοιπόν, ο άκρατος λαϊκισμός που συνιστά «ύβρι» κατά των μηχανικών.

Αν, όμως, τα δύο παραπάνω προ-

βλήματα ενισχύουν την υποβάθμιση του μηχανικού, η ανεργία ως κυρίαρχο και πρωτόγνωρο πρόβλημα σήμερα στον ναυπηγικό και ναυτιλιακό κλάδο δίδει το τελειωτικό χτύπημα.

Η συρρίκνωση της βιομηχανίας

και για εμάς, της ναυπηγικής βιομηχανίας, αλλά και της ναυτιλίας, είναι η γενεσιουργός αιτία της ανεργίας στους ναυπηγούς.

Χρειάζεται, λοιπόν, σήμερα, η πολιτεία να εξετάσει και να συμπε-

ριλάβει στην πολιτική της, τις προτάσεις - μέτρα που επανειλημμένα ο Σύλλογος Διπλωματούχων Ναυπηγών Μηχανικών Ελλάδος (ΣΔΝΜΕ) έχει υποβάλει στους αρμόδιους φορείς.

ΣΕΑ / Σταύρος Καλλέργης

Τόνωση της εγχώριας βιομηχανικής ανάπτυξης

Οι θέσεις του Συλλόγου Ελλήνων Αεροναυπηγών μεταξύ άλλων αφορούν:

- Επαγγελματικά Θέματα - Αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου (Ν. 6422/34, Ν. 3316/05, κλπ.) για ένταξη και κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, υποχρεώσεων και υπευθυνοτήτων της ειδικότητας του Διπλωματούχου Αεροναυπηγού Μηχανικού, και θεσμοθέτηση Επιστημονικής Επιτροπής Ειδικότητας (ΕΕΕ) Αεροναυπηγών Μηχανικών στο ΤΕΕ. Σημειώνεται ότι η κύρια απασχόληση επί του αντικειμένου Αεροναυπηγού Μηχανικού αφορά σε σχέσεις εξηρημένης εργασίας στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα.

- Συμμόρφωση στο θέμα αναγραφής της συγκεκριμένης ειδικότητας (Αεροναυπηγού Μηχανικού ή Μηχανολόγου Μηχανικού) στους τίτλους σπουδών του Τμήματος Μηχανολόγων & Αεροναυπηγών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πατρών, κατ' εφαρμογήν του ΠΔ 404/1995, και συμμόρφωση των διαδικασιών χορήγησης αντίστοιχης άδειας άσκησης επαγγέλματος του ΤΕΕ. Αναθεώρηση του ΠΔ 147/2005 περί απαιτούμενων προσόντων των επιθεωρητών ασφάλειας πτήσεων της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας και άμεση συμμόρφωση με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και τους διεθνείς κανονισμούς και πρακτικές. Τόνωση της εγχώριας βιομηχανικής ανάπτυξης και ενίσχυση των αμυντικών βιομηχανιών της χώρας (ΕΑΒ, ΕΑΣ, κλπ.) προκειμένου να ξεπεράσουν την κρίση των τελευταίων ετών, κατά τη διάρκεια των οποίων ελαχιστοποιήθηκαν τα δημόσια επενδυτικά προγράμματα, αλλά και η συμμετοχή τους σε μεγάλα εξοπλιστικά προγράμματα, με αποτέλεσμα να αποδυναμωθούν, σε μία περίοδο όπου αντίστοιχες βιομηχανίες της Ευρώπης σε συνεργασία με τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (European Defense Agency - EDA) συγχωνεύονται δημιουργώντας ισχυρούς πόλους παραγωγής και ανάπτυξης.

- Άμεση και κατεπείγουσα στήριξη - ενίσχυση της Ελληνικής Αεροπορικής Βιομηχανίας (ΕΑΒ), εξαιρώντας την από τον ισχύοντα νόμο για τις προσλήψεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, μέσω ελεγχόμενων προσλήψεων εξειδικευμένου τεχνικού και επιστημονικού προσωπικού, η κρίσιμη μάζα του οποίου μειώθηκε δραματικά κάτω από τα επιχειρησιακά επιτρεπτά όρια (το τελευταίο έτος αποχώρησε από την εταιρεία πάνω από τα 2/3 του εξειδικευμένου προσωπικού), με αποτέλεσμα την απώλεια βασικών ικανοτήτων για την εκτέλεση της καταστατικής και εθνικής αποστολής της εταιρείας.

- Άμεση ενεργοποίηση - εκμετάλλευση των εκφρεμών αντισταθμιστικών ωφελημάτων για εκσυγχρονισμό και τόνωση της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας. Είναι ίσως η τελευταία ευκαιρία για τη χώρα μας πριν την καθολική διεύρυνση και το άνοιγμα της αγοράς αμυντικού εξοπλισμού, διά της επερχόμενης υιοθέτησης της Κοινοτικής Οδηγίας 2009/81/ΕΚ, η εφαρμογή της οποίας θα περιορίσει στο ελάχιστο τα περιθώρια απευθείας αναθέσεων σε εγχώριες βιομηχανίες.

ΣΕΓΜ / Πέτρος Πετρακόπουλος

Διατήρηση της τεχνογνωσίας και της επιχειρηματικότητας στους μελετητές

Ως μελετητές, έχουμε υποστεί δυσανάλογα μεγαλύτερες συνέπειες από αυτές που μας αναλογούν για το είδος της κρίσης που περνάμε. Μείωση εργασιών, απώλεια θέσεων εργασίας, ανεξόφλητοι λογαριασμοί, φορολογικές επιβαρύνσεις, κκεκώνας διαδικασιών, νέα αλλαγή νομοθεσίας κλπ. Λύσεις ωστόσο υπάρχουν (δεν είναι σαν τα λεφτά...).

- Ας μπει καταρχήν η κεντρική ιδέα για τον τρόπο που θα αναπτυχθεί η χώρα.
- Ας αποσαφηνισθεί ο ρόλος καθενός στο σχεδιασμό και στην πραγματοποίηση αυτής της προσπάθειας.
- Ας δημιουργηθεί ένα απλό, σαφές και σταθερό νομοθετικό πλαίσιο.
- Ας περιοριστούν οι υπερβολικές διαδικασίες που τελικά αποτελούν τη μεγάλη τροχοπέδη για κάθε προσπάθεια.
- Ας ενισχυθούν οι υγιείς επιχειρήσεις.
- Ας αποκατασταθεί η αδικία των ανεξόφλητων υποχρεώσεων του Δημοσίου.
- Ας ενισχυθεί η δραστηριοποίηση στο εξωτερικό.
- Ας δοθεί, επιτέλους, λίγη αισιοδοξία.

Είναι κρίμα να χαθεί η τεχνογνωσία και η επιχειρηματικότητα που έχει δομηθεί στο μελετητικό χώρο.

ΠΣΔΜ-Η / Θόδωρος Παπαδόπουλος

Εξόφληση των οφειλών του κράτους προς μελετητές και εργολήπτες

Πιστεύω, καταρχήν, ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μηχανικοί, στο σύνολό τους, στη σημερινή οικονομική, πολιτική και κοινωνική συγκυρία είναι ενιαία και οι διαφοροποιήσεις μεταξύ των κλάδων είναι δευτερεύουσας σημασίας.

Επίσης, πρέπει να σημειωθεί ότι η οικονομική κρίση έχει πλήξει όλους τους μηχανικούς. Μισθωτούς, ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, ελεύθερους επαγγελματίες, μελετητές, κατασκευαστές, συναδέλφους που απασχολούνται στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.

Τα «διαρθρωτικά» μέτρα που έχουν εξαγγελθεί στην κατεύθυνση της απορρύθμισης του επαγγέλματος του διπλωματούχου μηχανικού έχουν ως στόχο την εξαφάνιση των μικρών και μεσαίων επαγγελματιών και τη δημιουργία μιας στρατιάς «επιστημονικού προλεταριάτου». Είναι «μέτρα» μόνιμου χαρακτήρα,

που θα μας επηρεάσουν σε βάθος χρόνου.

Ωστόσο, το 2011 το άμεσο πρόβλημα που έχουμε να αντιμετωπίσουμε είναι η συνεχιζόμενη οικονομική ύφεση, η οποία δημιουργεί ανυπέβλητα προβλήματα επιβίωσης στη μεγάλη πλειοψηφία συναδέλφων. Οι φορείς των μηχανικών οφείλουμε άμεσα να επεξεργαστούμε λύσεις και προτάσεις για την αντιμετώπισή της και να τις διεκδικήσουμε δυναμικά.

Μια πρόταση στην κατεύθυνση της αντιμετώπισης της ύφεσης είναι τα χρήματα από τα οικονομικά μέτρα προσωρινού χαρακτήρα (ημιπαιθροί, περαιώσεις κλπ.) ή τουλάχιστον σημαντικό μέρος τους να κατευθυνθούν στην πραγματική οικονομία. Σε ό,τι μας αφορά, θα πρέπει να παλέψουμε για τη χρηματοδότηση του κατασκευαστικού τομέα, ξεκινώντας με την εξόφληση των οφειλών του κράτους προς μελετητές και εργολήπτες.

ΠΣΧΜ / Κωνσταντίνος Βαφειάδης

Επίλυση των προβλημάτων με ξεκάθαρα μέτρα

Το 2011 μάς βρίσκει σε ένα περιβάλλον βαθιάς ύφεσης της ελληνικής οικονομίας, η οποία εκτείνεται σε πολλά μέτωπα. Το τρίπτυχο «ανεργία - υποαπασχόληση - ετεροαπασχόληση» είναι τα σημαντικότερα πρόβλημα που θα κληθεί να αντιμετωπίσει ο κλάδος των Χημικών Μηχανικών.

Το πρόβλημα επιτείνεται από την πτώση της βιομηχανικής παραγωγής λόγω της ύφεσης, την έλλειψη ευνοϊκού επενδυτικού περιβάλλοντος για πράσινες επενδύσεις (χρονobόρες γραφειοκρατικές διαδικασίες αδειοδότησης, απουσία κινήτρων και χρηματοδότησης), αλλά και θεμάτων που άπτονται του θεσμικού πλαισίου ασκήσεως του επαγγέλματος του μηχανικού Έργων σε συνθήκες ύφεσης (άνοιγμα κλειστών επαγγελμάτων, ελάχιστες αμοιβές, προδιαγραφές έργων, μελετών και υπηρεσιών, πιστοποίηση και

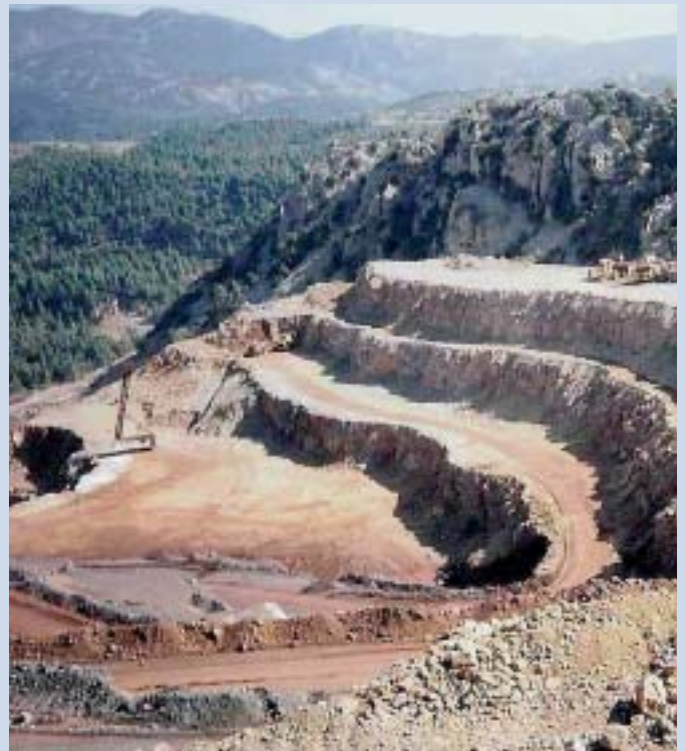
διαβάθμιση επαγγελματικών προσόντων).

Τα παραπάνω προβλήματα μπορούν να αποδειχθούν μοχλοί ανάπτυξης, αρκεί η Πολιτεία να υποστηρίξει με άμεσα και προπαντός ξεκάθαρα μέτρα:

1. Την ανάπτυξη των ΜΜΕ βιομηχανικών μονάδων με εξωστρεφή προσανατολισμό.

2. Την επιτάχυνση και απλοποίηση της αδειοδότησης, με ταυτόχρονη παροχή νέων χρηματοδοτικών εργαλείων και κινήτρων, με έμφαση στην ανάπτυξη και τη δημιουργία νέων μόνιμων θέσεων απασχόλησης.

3. Τη διασφάλιση της ποιότητας μελετών και έργων μέσω των αντικειμενικά απαιτούμενων αμοιβών και τον έλεγχο μέσω προδιαγραφών, αλλά και τη δυνατότητα πρόσβασης στους έχοντες την εμπειρία μέσω πιστοποίησης με διαβαθμισμένο τρόπο.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΩΝ / Παναγιώτης Μαυρίδης

Αναγκαίος ο εκσυγχρονισμός των επιχειρήσεων

Τα προβλήματα του κλάδου οφείλονται κυρίως στην Πολιτεία και όλες τις μετά τη μεταπολίτευση κυβερνήσεις, διαχρονικά, και εστιάζονται:

- Στην ανυπαρξία σοβαρής μεσομακροπρόθεσμης πολιτικής αξιοποίησης των ορυκτών πόρων (ενεργειακών, μεταλλευτικών, αδρανών, υδάτινων κλπ.).

- Σε ορισμένες ακραίες, παράλογες και ανεφάρμοστες νομοθετικές περιβαλλοντικές διατάξεις και ιδιαίτερα στον πολλακίς αυθαίρετο τρόπο ερμηνείας των.

- Στον, μοναδικό για κλάδο, ασφυκτικό και αναπολεσματικό παρεμβατισμό του κράτους στην ίδρυση, λειτουργία και ανάπτυξη των αντιστοίχων επιχειρήσεων.

Αποτέλεσμα

Επενδύσεις να θάβονται ή να χάνονται στα συρτάρια των κρατικών υπηρεσιών και επιχειρήσεις να οδηγούνται σε μαρασμό και κλείσιμο, σε βάρος της εθνικής οικονομίας και των θέσεων εργασίας άμεσων και έμμεσων.

Από την άλλη μεριά, εκτός ελαχίστων εξαιρέσεων, επιχειρήσεις αναξιοπίστες, οικογενειακές, ατομικές, μη εκσυγχρονισμένες, με βραχυπρόθεσμους στόχους της πρόσκαιρης και μόνο μεγιστοποίησης του κέρδους, χωρίς αντοχές σε δύσκολες περιόδους, έχουν δημιουργήσει κακή εικόνα για τον κλάδο και αντιδράσεις του κόσμου.

Τι πρέπει να γίνει

Η Πολιτεία να ξεκαθαρίσει το μοντέλο ανάπτυξης, τους στόχους, τη στρατηγική, τους φορείς και τις ενέργειες. Οι επιχειρήσεις να εκσυγχρονισθούν.

Προς τούτο πρέπει να αξιοποιηθούν όλοι όσοι μπορούν και θέλουν να προσφέρουν.

Ο σύλλογός μας διαθέτει άριστα κατηρτισμένα στη θεωρία, αλλά και στην πράξη, μέλη, που εθελοντικά προσφέρονται.

Οι αποφάσεις είναι άλλων.

ΣΜΤ / Σταυρούλα Κοιλάκου

Πάλη για τα σύγχρονα δικαιώματα

Στον κλάδο η εργοδοσία έχει επιδοθεί σε ένα απίστευτο πογκρόμ απολύσεων και καταπάτησης των δικαιωμάτων μας. Οι συνάδελφοί μας βιώνουν μια κατάσταση διαρκούς φόβου και ανασφάλειας. Τους οφείλονται δεδουλευμένα. Όλα αυτά ενισχύονται από το απαράδεκτο καθεστώς του δελτίου παροχής υπηρεσιών.

Η πιστοποίηση των τεχνικών επαγγελματιών που προωθεί το ΤΕΕ και η κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών, οδηγούν στον πλήρη έλεγχο του κλάδου από λίγους κατασκευαστικούς ομίλους, στην καταστροφή των αυτοαπασχολούμενων και στην ισοπέδωση των εργαζομένων.

Το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών καλεί όλους τους εργαζομέ-

νους και άνεργους μηχανικούς του ιδιωτικού τομέα, να γίνουν μέλη του, να ενημερώνουν το σωματείο για κάθε απόλυση ή εργοδοτική αυθαιρεσία. Να ενισχύσουμε την αλληλεγγύη μας, ενάντια στις απολύσεις, για κανονικές προσλήψεις και αυξήσεις, γιατί δεν μπορούμε να ζούμε άλλο με μειώσεις. Για πλήρη προστασία των ανέργων, με επίδομα ανεργίας ίσο με τον βασικό μισθό και σε όσους αμείβονται με δελτίο. Μαζί με όλους τους εργαζομένους, να αρνηθούμε να πληρώσουμε την κρίση και το χρέος. Να κάνουμε τη διαμαρτυρία μας, δύναμη σύγκρουσης και ανατροπής του μονιμού και της αντεργατικής επίθεσης, σε ρήξη με την εργοδοσία, την ΕΕ, το ΔΝΤ και τις κυβερνήσεις τους.

Ομαδική αντίληψη και στη συλλογική προσπάθεια

Η Ένωση Μηχανικών - Επιστημόνων Τηλεπικοινωνιών ΟΤΕ (ΕΜΗΕΤ-ΟΤΕ) αποτελεί ένα επαγγελματικό σωματείο, μέλη του οποίου είναι οι διπλωματούχοι μηχανικοί, καθώς και πτυχιούχοι επιστήμονες Τηλεπικοινωνιών (π.χ. φυσικοί με μεταπτυχιακές σπουδές στο χώρο των Τηλεπικοινωνιών - Πληροφορικής), που ανήκουν στο προσωπικό του ομίλου επιχειρήσεων του ΟΤΕ. Στις ημέρες μας στο χώρο του ΟΤΕ, αλλά και των τηλεπικοινωνιών, γενικότερα, πραγματοποιούνται ριζικές αλλαγές. Το ιδιοκτησιακό καθεστώς στον ΟΤΕ έχει αλλάξει, τη διοίκηση έχει αναλάβει πλέον ένας ξένος επενδυτής, ο οποίος επιβάλλει τους δικούς του όρους, τόσο στους στρατηγικούς στόχους όσο και στο καθημερινό management της εταιρείας. Οι διάφορες φήμες δίνουν και παίρνουν και επικρατεί μια αβεβαιότητα για τις εργασιακές μας σχέσεις.

Ο ανταγωνισμός στο χώρο των τηλεπικοινωνιών είναι σκληρός και αμείλικτος, με εταιρείες να συγκωνεύονται ή να κλείνουν, με στελέχη να μετακι-

νούνται από τη μια εταιρεία στην άλλη, με την πίεση από την ΕΕΤΤ να γίνεται συνεχώς εντονότερη.

Είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι στη χρονική περίοδο που ακολουθεί, τα δεδομένα για το συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρο μας αλλάζουν σημαντικά. Οι απαιτήσεις για τα χαρακτηριστικά των εκπροσώπων των εργαζομένων, στα κάθε φύσεως συνδικαλιστικά όργανα είναι αυξημένες. Το συνδικάτο σήμερα πρέπει να μπορεί να αντιληφθεί τις νέες συνθήκες, να αναλύει και να εκτιμά τις νέες καταστάσεις και προκλήσεις, να χαράσσει, αλλά και να τροποποιεί έγκαιρα και κατάλληλα την απαραίτητη στρατηγική και τακτική.

Η νέα πραγματικότητα δεν αντιμετωπίζεται με φυγή προς το παρελθόν, αφορισμούς ή δογματισμούς. Η απάντηση βρίσκεται στη γνώση, στην οξυδέρκεια, στην ικανότητα διοίκησης, στην εργατικότητα, στην ομαδική αντίληψη και στη συλλογική προσπάθεια. Αυτά είναι χαρακτηριστικά και δυνατότητες του επιστημονικού δυναμικού του ΟΤΕ, το οποίο εκπροσωπούμε.

Θετικά θα λειτουργήσει η Αρχή Ελέγχου Μελετών και Έργων

Το 2011, οι μελετητές, όπως όλοι οι παραγωγικοί κλάδοι, θα συνεχίσουν να αντιμετωπίζουν τις αυξανόμενες επιπτώσεις της κακής οικονομικής κατάστασης. Εκτός από τον περιορισμό του αντικειμένου δουλειάς, την αύξηση της υποαπασχόλησης, τους ανεξόφλητους λογαριασμούς, σημαντικότερο πρόβλημα, μετά την επικείμενη αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου για τις δημόσιες συμβάσεις μελετών/υπηρεσιών, θα είναι η κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών, που θα επιβληθεί στο πλαίσιο του αποκαλούμενου «ανοίγματος» του επαγγέλματος.

Η βελτίωση της ποιότητας των μελετών και η διαφάνεια στις αναθέσεις βρίσκουν σύμφωνους όλους τους εμπλεκόμενους στην παραγωγή των δημόσιων έργων. Ωστόσο, οι προβλέψεις του νομοσχεδίου δίνουν το κύριο βάρος στη μείωση των αμοιβών.

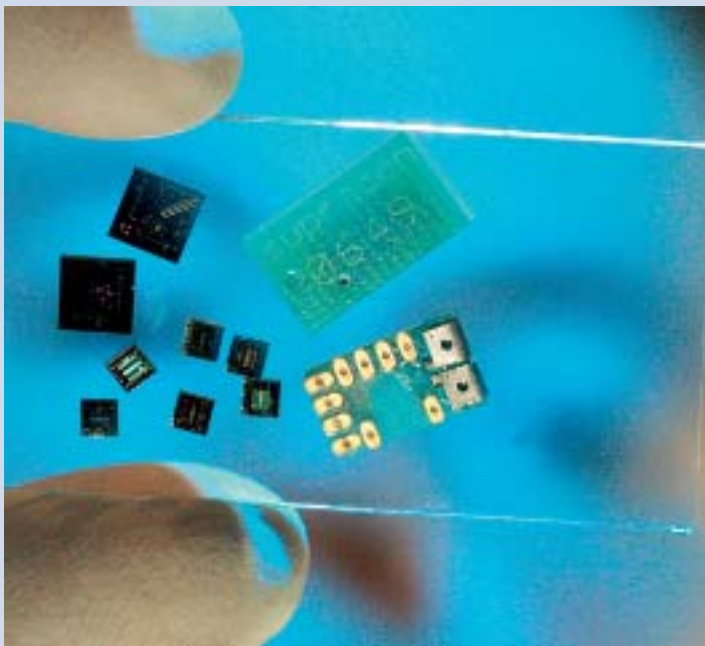
Δυστυχώς, οι ανεξέλεγκτες εκπώσεις θα οδηγήσουν στη διάλυση των σοβαρών και άρτια οργανωμένων γραφείων, με τραγικές συνέπειες στην ποιότητα των μελετών, και, τελικά, σε μεγαλύτερο κόστος έργων.

Η υπό ίδρυση Αρχή Ελέγχου Μελετών και Έργων θα λειτουργήσει θετικά, όμως θα απαιτηθεί αρκετός χρόνος, για να φανούν τα αποτελέσματα. Το χρονικό αυτό διάστημα πρέπει να ισχύσουν μεταβατικές διατάξεις, π.χ., αξιολόγηση με βάση τη μέση έκπτωση, μικρή ή καθόλου προμείωση και πρόσθετες εγγυήσεις για τις μεγάλες εκπώσεις και περιορισμός της διαδικασίας ανάθεσης χωρίς τεχνική αξιολόγηση των υποψηφίων.

Στροφή στις επενδύσεις των υποδομών και της τεχνολογίας

Η δραστική περικοπή του ΠΔΕ έχει φέρει, κυριολεκτικά, στο χείλος του γκρεμού το κατασκευαστικό και μελετητικό δυναμικό της χώρας. Η έλλειψη αντικειμένου και προοπτικών δε δημιουργεί αισιοδοξία στους Έλληνες συγκοινωνιολόγους, των οποίων η μοναδική σχεδόν επαγγελματική ενασχόληση σχετίζεται με την ανάπτυξη των μεταφορικών υποδομών. Οι δημόσιοι φορείς των μεταφορών βάλλονται και στενάζουν. Τα προβλήματα των υποδομών διογκώνονται, η ευρύτερη οικονομική κρίση προκαλεί αβεβαιότητα και η διοικητική αναδιοργάνωση («Καλλικράτης») δε δημιουργεί αισιοδοξία ότι θα κινηθούν γρήγορα οι μηχανές.

Με τις δημόσιες επενδύσεις να μειώνονται και τις συμβάσεις παραχώρησης να αντιμετωπίζουν προβλήματα, η βελτίωση του συστήματος μεταφορών της χώρας είναι «στον αέρα». Η ανάγκη για στροφή στις επενδύσεις στον τομέα των υποδομών και της τεχνολογίας είναι επακτική όχι για συντεχνιακούς λόγους, αλλά για να δημιουργηθούν συνθήκες ανάπτυξης και να υπάρξει ελπίδα και προοπτική για ανάκαμψη. Είναι σημαντικό να χρησιμοποιηθούν και να απορροφηθούν τα κονδύλια του ΕΣΠΑ και να γίνουν επενδύσεις στους τομείς των υποδομών, του περιβάλλοντος και της ενέργειας, τομείς που είναι όλοι συνυφασμένοι με τις μεταφορές.

ΣΕΠΟΧ / Βιβή Μπάτσου

Το επάγγελμα του πολεοδόμου - χωροτάκτη στη σημερινή συγκυρία

Το σημαντικότερο πρόβλημα του κλάδου των πολεοδόμων και χωροτακτών είναι στη χώρα μας η, με φτωχινές εξαιρέσεις, πάγια απαξίωση του σχεδιασμού του χώρου, της εργασίας και της ειδίκευσης του κλάδου των πολεοδόμων - χωροτακτών, της κοινωνικής και ουσιαστικής αναπτυξιακής προσφοράς τους.

Η απαξίωση αυτή οδηγεί σε παρουσία μη πιστοποιημένων επαγγελματιών στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα, στην έλλειψη κώδικα αμοιβών, στην εκπόνηση εξωθεσμικών μελετών που τελικά κατευθύνουν προγράμματα δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, ως και τα προγράμματα ανάπτυξης και διαχείρισης των οικιστικών, αστικών και χωροταξικών θεμάτων.

Η κρίση που διέρχεται η χώρα, διευκολύνει την προσφυγή σε εύκολες λύσεις «laissez faire» και κινδυνεύει να εξοστρακιστεί ακόμη περισσότερο ο σχεδιασμός με την εξαφάνιση των επαγγελματικών δομών που στήθηκαν με κόπο από τη δεκαετία του '80 και μάλιστα σε μια περίοδο που ο κλάδος μας αναβαθμίζεται στην ευρωπαϊκή σκηνή.

Η ίδια κρίση και οι πιέσεις για την ανατροπή του θεσμικού πλαισίου μελετών του δημόσιου τομέα και τις ελάχιστες αμοιβές, κινδυνεύει να οδηγήσει στην πλήρη υποβάθμιση του μελετητικού προϊόντος και τον εξοστρακισμό του κλάδου από την αγορά, δεδομένου ότι η πολεοδομία και χωροταξία συνδέεται με δημόσιες μελέτες και το δημόσιο

συμφέρον, γι' αυτό οι υπεύθυνοι σχεδιασμού του χώρου, πολεοδόμοι και χωροτάκτες, δεν πρέπει να έχουν περιθώρια «έκπτωσης» στην ποιότητα της δουλειάς τους.

Παράλληλα, η κρίση θα μπορούσε με συνετά βήματα να λειτουργήσει ως καταλύτης προς τη σωστή κατεύθυνση, ενσωματώνοντας, ουσιαστικά, τη χωροταξία και την πολεοδομία στο αναπτυξιακό γίγνεσθαι και αποκαθιστώντας τους πολεοδό-

μους και χωροτάκτες ως εξειδικευμένους επαγγελματίες υψηλής προστιθέμενης αξίας.

Η έξοδος από την κρίση προϋποθέτει νέα ολοκληρωμένη αντιμετώπιση της ανάπτυξης. Οι πολεοδόμοι - χωροτάκτες αποτελούν βασική συνιστώσα ενός νέου τρόπου ανάπτυξης της χώρας με αεφόρο προοπτική.

Η ποιοτική αναβάθμιση της επιστημονικής προσφοράς του επαγγέλματος και της παροχής υπηρεσιών, του σχεδιασμού και προγραμματισμού στους τομείς της Χωροταξίας και Πολεοδομίας είναι συνδεδεμένη άρρηκτα με την πιστοποίηση των δεξιοτήτων των επιστημόνων και του συνόλου των θεσμικών σχηματισμών που δραστηριοποιούνται στο χώρο αυτό.

ΣΕΜΠΧΠΑ / Σοφία Καζάκη

Άρση των εμποδίων πρόσβασης των ΜΧΠΠΑ στην αγορά εργασίας

Η ειδικότητα των Μηχανικών Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΜΧΠΠΑ) δεν απέκτησε μέχρι σήμερα (δηλαδή εδώ και 21 χρόνια) τη θεσμική ισχύ των παραδοσιακών ειδικοτήτων των μηχανικών στο εσωτερικό του ΤΕΕ και η σχέση αυτή προσδιορίζει και το επαγγελματικό - οικονομικό αντικείμενο που της αναλογεί.

Η ειδικότητά μας μοιράζεται το -περιορισμένο από το ΤΕΕ σε 3 μόνο κατηγορίες μελετών- αντικείμενό της, με πλήθος άλλες ειδικότητες μηχανικών, οι οποίες, όμως, διαθέτουν επιπλέον και το πλεονέκτημα της «αποκλειστικότητας» σε κάποιες δραστηριότητες που αντιστοιχούν στον αποκαλούμενο «πυρήνα» του γνωστικού τους α-

ντικειμένου. Από την άλλη πλευρά, οι ΜΧΠΠΑ δεν έχουν δυνατότητα πρόσβασης σε αντικείμενα που δικαιολογούν τόσο οι σπουδές τους όσο και το ΠΔ των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων.

Συνεπώς, είναι φανερό ότι οι επαγγελματικές ευκαιρίες στον ιδιωτικό και δημόσιο τομέα είναι κατανεμημένες μεταξύ των ειδικοτήτων των μηχανικών με διαφορετικά κριτήρια. Σε ορισμένες ειδικότητες αναγνωρίζεται επιστημονική/επαγγελματική επάρκεια για ένα εξαιρετικά ευρύ πεδίο αντικειμένων απασχόλησης, αν και όλες οι ειδικότητες έχουν 5ετή προγράμματα σπουδών.

Την κατάσταση αυτή επιβαρύνει ιδιαίτερα και η σημερινή στενότητα επαγγελματικών ευκαιριών

λόγω της έλλειψης πόρων για τη χρηματοδότηση δημόσιων μελετών.

Η αυστηρή περιχράκωση των ειδικοτήτων στη λογική διατήρησης και αύξησης του οικονομικού αντικειμένου αντί της λογικής της επιστημονικής επάρκειας για την άσκηση μιας δραστηριότητας, μέσω της μακρόχρονης συνεχιζόμενης πίεσης, προκαλεί συνθήκες πραγματικής ασφυξίας για την εξέλιξη των νέων ειδικοτήτων των μηχανικών. Το ΤΕΕ, επιδεικνύοντας μακρόχρονη αδράνεια στον εξορθολογισμό του πλαισίου άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού, συνετέλεσε στη σημερινή εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση για την ειδικότητά μας.

Στο πλαίσιο αυτό, πιστεύουμε ότι οι όποιες αλλαγές στο πλαίσιο άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού θα πρέπει να αποτελέσουν μία ουσιαστική ευκαιρία άρσης των εμποδίων πρόσβασης των ΜΧΠΠΑ στην αγορά εργασίας και εμπλουτισμού του επιστημονικού - επαγγελματικού τεχνικού δυναμικού της χώρας με μηχανικούς των νέων ειδικοτήτων».

Προτάσεις για την αναμόρφωση του Ν. 3316/05

Η νέα χρονιά μπαίνει και βρίσκει τον ελληνικό λαό σε βαθιά κατάθλιψη και αγωνία. Για τον μηχανικό Τεχνολογιών Πληροφορικής & Επικοινωνιών (ΤΠΕ) το 2011 προβλέπεται ιδιαίτερα δυσοίωνα. Σε έναν κλάδο με τεράστια άνθηση παγκοσμίως, στην Ελλάδα ο τζίρος και τα κέρδη των εταιρειών ΤΠΕ έχουν μειωθεί δραματικά τα τελευταία χρόνια. Παράλληλα, η πολιτεία αδυνατεί να διαχειριστεί τις δυνατότητες χρηματοδότησης έργων πνοής στις ΤΠΕ μέσω του ΕΣΠΑ.

Στη δύσκολη αυτή συγκυρία, η άμεση προκήρυξη δημόσιων μεγάλων έργων ΤΠΕ μέσα από το Ε.Π. «Ψηφιακή Σύγκλιση» μπορεί να δώσει πνοή στην αγορά. Παράλληλα, η ενεργοποίηση του θεσμικού πλαισίου των δημόσιων έργων για τα έργα πληροφορικής, είναι στοιχείο που θα κατοχυρώσει την ποιότητα και τη βιωσιμότητα των μεγάλων έργων Πληροφορικής.

Η ΕΜηΠΕΕ, σε συνεργασία με το eΤΕΕ, έχει ήδη υποβάλει στο Υπουργείο προτάσεις για την αναμόρφωση του Ν. 3316/05, αλλά και έτοιμο σχέδιο ΠΔ για τις προδιαγραφές των μελετών ΤΠΕ. Δυναμικά και με ουσιαστικές παρεμβάσεις η ΕΜηΠΕΕ το 2011 θα στηρίξει κάθε προσπάθεια της κυβέρνησης για την ανάπτυξη των ΤΠΕ, αλλά θα αντιταχθεί σε κάθε προσπάθεια υποβάθμισης του ρόλου του μηχανικού ΤΠΕ.

ΕΣΤΑΜΕΔΕ / Αθανάσιος Φιλιππίδης

Συνδικαλιστική παρέμβαση

Είναι γνωστό ότι η Ένωση μας έχει ως μέλη όλους τους συνταξιούχους του ΤΣΜΕΔΕ. Είναι γνωστό, επίσης, ότι μέσω του Ε.Δ. έχουμε δημοσιεύσει όλα τα προβλήματα του κλάδου μας και κυρίως τη βελτίωση των συντάξεών μας στα επίπεδα των 1.300 ευρώ από 888 ευρώ που είναι σήμερα. Οι σχετικές αποφάσεις ελήφθησαν τόσο από τη Δ.Ε. του ΤΣΜΕΔΕ όσο και από το ΔΣ του ΕΤΑΑ. Δυστυχώς, η πολιτική ηγεσία του υπουργείου εδώ και δύο (2) χρόνια ούτε έχει εγκρίνει, αλλά και ούτε έχει απορρίψει αυτές, όταν ληφθεί υπόψη ότι το ΤΣΜΕΔΕ και το ΕΤΑΑ έχει διαχειριστική αυτοτέλεια και μάλιστα ότι δεν πρόκειται από τη βελτίωση αυτή να επιβαρυνθεί ο κρατικός προϋπολογισμός. Το κράτος επισημαίνουμε ότι έχει μια ανεξήγητη πολιτική έναντι του πιο δυναμικού ταμείου της χώρας.

Επειδή, βασικά, το κράτος λοι-

δορεί και κλειάζει τις διοικήσεις του ΤΣΜΕΔΕ και του ΕΤΑΑ που εξέδωσαν τις αποφάσεις, προτείνουμε στη Διοίκηση του ΤΣΜΕΔΕ και του ΕΤΑΑ να καταφύγουν στα Διοικητικά Δικαστήρια, αφού παρήλθε τρίμηνο και τεκμαίρεται σιωπηρά απόρριψη του δικαιώματός.

Επίσης, ως λύση προτείνουμε να έλθουν όλοι οι 18.000 συνταξιούχοι στην Αθήνα για να διαμαρτυρηθούμε μπροστά στο υπουργείο, στην οδό Σταδίου 29, ακόμη και να γίνει κατάληψη του κτιρίου για 10 συνεχόμενες ημέρες, με συνεχόμενες βάρδιες, διότι η βελτίωση των συντάξεών μας βασίζεται στη συνεχή αύξηση της περιουσίας μας, που αγγίζει σήμερα τα 3,8 δισ. ευρώ. Αυτή είναι, κατά την άποψή μας, η μόνη πολιτική μας και η συνδικαλιστική μας παρέμβαση. Επίσης, να σταματήσει να μας παρακρατεί το Ταμείο τα δώρα και τα επιδόματά μας.

ΣΤΕΒ / Δ.Σ.

Αναγκαία η κοινή συντονισμένη δράση

Οι εργαζόμενοι βρίσκονται για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια σε συνθήκες τραγικής επιδείνωσης του βιοτικού επιπέδου τους. Εγκλωβισμένοι σε αντιφατικές κυβερνητικές δηλώσεις και εξαγγελίες, σε κατεπείγοντες νόμους και νομοσχέδια - σκούπα, στην τρομοκρατία των ΜΜΕ, με αφερέγγυα, συγκатаβατική και νωθρή συνδικαλιστική ηγεσία (ΓΣΕΕ, ΕΚ) βλέπουν τους μισθούς τους να περικόπτονται ή/και να εξανεμίζονται και τα εργασιακά τους δικαιώματα να αποσασθρώνονται.

Ο προϋπολογισμός της παραδομένης σε επιταγές των κέντρων εξουσίας -ΕΕ, ΔΝΤ, ΣΕΒ- κυβέρνησης τα λέει όλα: μείωση των δημοσίων επενδύσεων κατά 7%, ανεργία 12,5%, αύξηση φορολογίας 42% και πληθωρισμός στο 5%. Το κράτος χάνει τον όποιο κοινωνικό χαρακτήρα είχε, ενώ η διαφθορά και η ασυδοσία καλά κρατούν, οδηγώντας στην απελπισία τους εργαζομένους, οι οποίοι πλέον αντιμετωπίζονται μόνο ως «ενοχλητικά» μεγέθη δαπανών (του Δημοσίου και της ιδιωτικής «πρωτοβουλίας»). Η μέχρι τώρα ανάπτυξη αποδείχτηκε φούσκα. Η υποτιθέμενη νέα και «πράσινη» ανάπτυξη σε τι θα στηριχτεί;

Οι μηχανικοί που συσπειρώνταν σε κλαδικά σωματεία, και ειδικότερα οι απασχολούμενοι σε Δημόσιο και ΔΕΚΟ, βλέπουν τους μισθούς τους να περικόπτονται ασύστολα και καταχρηστικά, αντί να γίνονται εξορθολογισμένες περικοπές δαπανών, ανάλογα με τις πραγματικές ανάγκες και δίκαια.

Για τη βιομηχανία δεν υπάρχει ελπίδα, δίχως τις επιδοτήσεις οι επιχειρηματίες δεν είναι πρόθυμοι να συμβάλουν στην αντιμετώπιση της κρίσης. Στη Β. Ελλάδα ένα μεγάλο ποσοστό των βιομηχανιών έκλεισαν ή μετεγκαταστάθηκαν την τελευταία 5ετία, και σε άλλες βιομηχανικές περιοχές οι μονάδες μετατράπηκαν σε logistics centers μεγάλων πολυεθνικών ομίλων!

Και ενώ είναι ευρύτατα αποδεκτό ότι το έλλειμμα της ελληνικής ανταγωνιστικότητας οφείλεται με το εργατικό κόστος (δηλώσεις προέδρου ΕΒΕΑ, υπουργού Οικονομικών) οι μειώσεις μισθών προωθούνται ανεξέλεγκτα, ως μοναδική λύση για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας. Ειδικευμένο τεχνικό προσωπικό ετεροαπασχολείται, υποαπασχολείται ή αμείβεται στοιχειωδώς. Ελαστικές σχέσεις εργασίας, εκβιαστικές υπογραφές ατομικών συμβάσεων εργασίας και απολύσεις αποτελούν καθημερινά φαινόμενα στον ιδιωτικό τομέα. Για το επιστημονικό και έμπειρο τεχνικό δυναμικό η μόνη διέξοδος φαίνεται πλέον να είναι η μετανάστευση.

Μέσα σε αυτό το ζοφερό κλίμα και ακόμα στο πιο δυσοίωνα μέλλον, ο ΣΤΕΒ κρίνει ότι υπάρχει επιτακτική ανάγκη για συσπείρωση και συντονισμό σωματείων και φορέων για κοινό μέτωπο και δράση και εγκαλεί κυβέρνηση και εργοδότες να αναθεωρήσουν τις επιλογές τους προς όφελος του συνόλου της ελληνικής κοινωνίας.

ΣΑΤΕ / Γιώργος Βλάχος

Οι προοπτικές για το 2011 στον κατασκευαστικό κλάδο

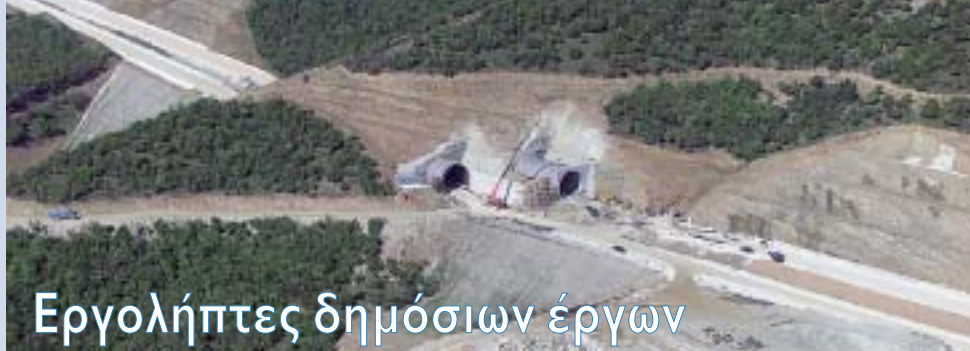
Οταν το Υπουργείο Οικονομικών επιφέρει επειδή παρά την πρόβλεψη περικοπής του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων κατά 11,3% το 2010, τελικά περιέκοψε 12% και άρα, κατά την άποψη της ηγεσίας του, πέτυχε καλύτερα οικονομικά αποτελέσματα τον προηγούμενο χρόνο(!), τότε ο καθένας αντιλαμβάνεται για ποιες προοπτικές μιλάμε για το τρέχον έτος.

Όταν, τουλάχιστον 79 εταιρείες -3ης έως και 7ης τάξης- από τις συνολικά 652 εταιρείες (ποσοστό 12,1%) έχουν βάλει «λουκέτο» κατά τα τελευταία δύο έτη, ενώ πολλαπλάσιες είναι αυτές που παλεύουν να επιβιώσουν και ένα σημαντικό πλήθος έχει προσφύγει ή σχεδιάζει στο άμεσως επόμενο διάστημα να προσφύγει στις διαδικασίες του άρθρου 99, είναι βέβαιο ότι το μέλλον είναι απολύτως δυσόπινο.

Όταν το φαινόμενο προσωρινής παύσης εργασιών επειδή το Δημόσιο δεν πληρώνει, τείνει να καταστεί γενικευμένη εικόνα των εργοταξίων και οι αποτιμήσεις κάνουν λόγο για συνολικά χρέη του Δημοσίου προς τις κατασκευαστικές άνω του 1,8 δισ. ευρώ, οι προοπτικές είναι από το κακό προς το χειρότερο.

Όταν και όσες κατασκευαστικές εταιρείες έχουν ανοικτούς λογαριασμούς με το Δημόσιο, υποχρεώνονται, ενώ δεν εισπράττουν ούτε ένα ευρώ, να πληρώνουν τον ΦΠΑ 23% επί ανεξόφλητων τιμολογίων, αλλά και προκαταβολή φόρου 3% επί των ανεξόφλητων τιμολογίων, τότε οι προοπτικές είναι εξαιρετικά... μαύρες.

Και όταν στο διάστημα Οκτωβρίου 2008 - Οκτωβρίου 2010 έχουν χάσει τη δουλειά τους 80.000 εργαζόμενοι στον κατασκευαστικό κλάδο, το 20% των συνολικά απασχολούμενων έως τότε, ο καθένας αντιλαμβάνεται πως οποιαδήποτε συζήτηση για προοπτικές δεν μπορεί να γίνει σήμερα.

Εργολήπτες δημοσίων έργων

ΠΕΣΕΔΕ / Κωνσταντίνος Σαββίδης

Άμεση αξιοποίηση των οικονομικών προγραμμάτων για την έξοδο από την κρίση

Ημη πληρωμή των εργοληπτικών επιχειρήσεων δημοσίων έργων για έργα που έχουν ολοκληρώσει και παραδώσει τα τελευταία χρόνια και η έλλειψη έργων απ' αυτές, σε περίοδο, μάλιστα, που και η ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα έχει υποστεί καθίζηση, είναι τα κυριότερα προβλήματα που οδηγούν σε εξαθλίωση τις επιχειρήσεις του κλάδου σήμερα. Αυτό στη γλώσσα της παραγωγής λέγεται κράτος - απάτη και ο ίδιος χαρακτηρισμός αρμόζει στους διαχειριστές του συστήματος.

Υπολογίζεται ότι το Δημόσιο οφείλει στις εργοληπτικές επιχειρήσεις συνολικά περί τα 2,5 δισ. ευρώ. Την ίδια ώρα το Δημόσιο απαιτεί από τους εργολήπτες την καταβολή του ΦΠΑ για τα ανεξόφλητα τιμολόγια!

Και αυτό ενώ η Ελλάδα, αντίθετα από άλλες ευρω-

παικές χώρες, δεν έχει ολοκληρώσει τις υποδομές της. Υστερεί σε έργα βασικής και κοινωνικής υποδομής, ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Η υστέρηση αυτή δεν μπορεί να καλυφθεί με καταχρεωμένους εργολήπτες, με αδιάκοπη περικοπή στους πόρους των έργων και γενικά με τον τεχνικό κόσμο της χώρας σε πλήρη εξαθλίωση.

Για το 2011, προκειμένου να βγει η χώρα από την ύφεση, προτείνουμε την αξιοποίηση των πόρων του ΕΣΠΑ και των άλλων οικονομικών προγραμμάτων της ΕΕ, την επανεργοποίηση του προγράμματος «Θρησέας» και την εξόφληση των χρεών, την αύξηση του Προγράμματος Δημόσιων Επενδύσεων και την εφαρμογή πλήρους διαφάνειας στο σύστημα παραγωγής δημοσίων έργων σε όλο τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

ΠΕΔΜΕΔΕ / Γιώργος Ρωμοσιός

Οι κατασκευαστές οδηγούνται σε αφανισμό

Η ΠΕΔΜΕΔΕ έχει κατά καιρούς επισημάνει σε όλους τους τόνους ότι στην εξαιρετικά κρίσιμη για την οικονομία της χώρας περίοδο που διανύουμε, πολλές επιχειρήσεις του κλάδου ήδη έχουν πτωχεύσει και οι υπόλοιπες προσπαθούν να επιβιώσουν μέσα σε συνθήκες οικονομικής ασφυξίας και τραπεζικού στραγγαλισμού.

Προκειμένου να γίνει κατανοητή και πλήρως αντιληπτή η επιτακτική ανάγκη υιοθέτησης από την Πολιτεία ρυθμίσεων που θα ανακουφίσουν τον κλάδο των εργοληπτών δημοσίων έργων και θα αυξήσουν τις πιθανότητες επιβίωσης του παραγωγικού αυτού τομέα, που, όμως, οδηγείται στον αφανισμό, η ΠΕΔΜΕΔΕ θεωρεί σκόπιμο να αναφέρει ότι, σύμφωνα με στοιχεία, απόλυτα συγκεκριμένα και επινύμως προερχόμενα, που έχει συγκε-

ντρώσει, σε σύνολο μόνο 180 εργοληπτικών επιχειρήσεων οι οφειλές του Δημοσίου για ήδη εκτελεσμένες εργασίες ανέρχονται σε 150.000.000 ευρώ.

Το αξιοσημείωτο είναι ότι από τις ανωτέρω εργοληπτικές επιχειρήσεις που ανταποκρίθηκαν και έστειλαν τα σχετικά στοιχεία στην Ένωση, οι 110 είναι ατομικές επιχειρήσεις, οπότε γίνεται άμεσα εμφανής η οικονομική ασφυξία στην οποία έχουν περιέλθει οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις του κλάδου.

Μεταξύ των μέτρων που προτείνονται είναι η διατήρηση του συντελεστή παρακράτησης φόρου στο 1%, όπως ισχύει μέχρι 31.12.2010 για το επόμενο διάστημα, η ύπαρξη δυνατότητας συμψηφισμού εκκαθαρισμένων απαιτήσεων από εγκεκριμένες ανεξόφλητες πιστοποιήσεις με υπάρχουσες φορολογικές οφειλές

των μελών. Η διατήρηση της δυνατότητας τμηματικής καταβολής του φόρου που οφείλεται με την υποβολή των αρχικών περιοδικών δηλώσεων ΦΠΑ και η κατάργηση του τέλους χαρτοσήμου για οιαδήποτε δοσοληπτική κίνηση χρημάτων μεταξύ της κοινοπραξίας και των μελών της, καθόσον, αν και δεν αποτελούν δανειακές συμβάσεις, επιβαρύνουν οικονομικά τα μέλη.

Η Ένωση εκφράζει την ελπίδα να προχωρήσει ο υπουργός Οικονομικών άμεσα στη λήψη των αναγκαίων αυτών μέτρων που επιγραμματικά προτείνει. Πέραν δε αυτού, προκειμένου να διασθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις του κλάδου, είναι απολύτως αναγκαίο να προχωρήσει ο υπουργός, το ταχύτερο δυνατόν στην εκταμίευση των ποσών που οφείλονται στους εργολήπτες.